Dosar nr. 2-790/2025
PIGD 2-24058520-15-2-30052024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

16 iunie 2025 **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată având în componență:
Președintele ședinței, judecător Aliona Sârbu
Grefier Livia Moldovanu

Cu participarea:
Reprezentantului reclamantei, Munteanu Vera, avocat Chironachi Vladimir
În lipsa:
Reclamantului Munteanu Vera – fiind citată legal
Pîrîtului Țațu Anatolii – fiind citat public
Intervenientului accesoriu ATAS Sud, STAS Cahul, Cavaleru Cristina– fiind citată legal

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Munteanu Vera către Țațu Anatolii, intervenient accesoriu ATAS Sud, STAS Cantemir cu privire la determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, de a permite mamei Munteanu Vera prefectarea actelor de identitate și călătorie emise de autoritățile din RM și România în privința minorului ***** fără acordul tatălui, suplinirea acordului tatălui Țațu Anatolii pentru deplasarea copilului minor ***** în afara teritoriului RM și tuturor țărilor UE, împreună cu mama Munteanu Vera, fără acordul notarial al tatălui și compensarea cheltuielilor de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Pretențiile revendicate în cererea de chemare în judecată

La 30 mai 2024, reprezentantul reclamantei, avocatul Chironachi Vladimir, în interesele lui Munteanu Vera, a depus în Judecătoria Cahul, sediul Central, cerere de chemare în judecată către Țațu Anatolii, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Sud, cu privire la determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, de a permite mamei Munteanu Vera prefectarea actelor de identitate și călătorie emise de autoritățile din Republica Moldova și România în privința minorului ***** fără acordul tatălui, suplinirea acordului tatălui Țațu Anatolii pentru deplasarea copilului minor ***** în afara teritoriului Republicii Moldova și tuturor țărilor UE, împreună cu mama Munteanu Vera, fără acordul notarial al tatălui și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii indică că, în perioada anilor *****, Munteanu Vera și Țațu Anatolii s-au aflat în relație de concubinaj. În urma relației de concubinaj dintre Munteanu Vera și Țațu Anatolii a rezultat un copil minor, *****, născut la *****. După nașterea copilului minor, Munteanu Vera și Țațu Anatolii s-au separat. Copilul minor ***** a

rămas la întreținerea exclusivă a mamei, fără a fi stabilit locul de trai al copilului minor printr-un act judecătoresc. Numele de familie a copilului minor a fost stabilit la naștere, prin acord comun, ca fiind „Țațu" – ca efect al stabilirii filiației față de tata – Țațu Anatolii. La moment, copilul minor ***** locuiește cu mama, Munteanu Vera, iar tatăl Țațu Anatolii nu contribuie în nici un mod la întreținerea și educarea acestuia.

Invocând prevederile art. 51 alin. (2)-(3), art. 60 alin. (1)-(3), art. 63 alin. (1)-(3) din Codul familiei, art. 3 al Convenției internaționale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, argumentează că, determinarea locului de trai al copilului minor cu reclamanta – mama copilului, este determinată de necesitatea realizării libere a drepturilor copilului la un loc de trai, perfectarea actelor personale, libera circulație, or copilul la această vârstă este foarte atașat de mamă, astfel că, această cerință este necesară anume din considerentul că trebuie să fie determinat clar cu cine va locui copilul și pentru că stabilirea domiciliului copilului cu mama este în interesul acestuia, or, minorului i se va institui un cadru legal, fiindu-i stabilit conform legii domiciliul de drept și de fapt cu mama.

Menționează că, din momentul nașterii și până în prezent, copilul minor a locuit doar cu mama, părinții fiind separați de fapt.

Relevă că, determinarea domiciliului copilului minor cu mama va contribui esențial la bunăstarea psihologică a minorului, or, în familia reclamantei, în lipsa pârâtului, este un climat psihologic favorabil pentru băiatul minor, lipsind în totalitate certurile, cuvintele murdare, injuriile și situațiile tensionate. Minorul este foarte atașat de bunicii pe linia maternă.

În continuare, făcând trimitere la prevederile art. 74 alin. (1), art. 76 alin. (1)-(2), art. 98 alin. (1)-(3) din Codul familiei, pct. 5 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 15 aprilie 2013 privind practica judiciară de soluționare de către instanțele judecătorești a cauzelor referitoare la încasarea pensiei de întreținere pentru copii și alți membri de familie, dar și ultimele informații prezentate de Biroul Național de Statistică, potrivit căruia, minimul de existență pentru copii cu vârsta cuprinsă între 1-6 ani constituie 3600 lei, notează că, pensia de întreținere pentru copilul minor *****, născut la *****, urmează a fi încasată de la tatăl acestuia într-o sumă bănească fixă în cuantum de 2500 lei.

Comunică că, în prezent, reclamanta Munteanu Vera nu poate ajunge la un acord comun referitor la perfectarea actelor de călătorie și întocmirea unei procuri notariale prin care pârâtul Țațu Anatolii să-i ofere dreptul copilului minor ***** să-și perfecteze actele de călătorie, să călătorească și să perfecteze actele de călătorie românești doar în prezența mamei. Pârâtul din frustrare și alte motive necunoscute refuză atât să participe la întreținerea copilului minor, cât și refuză să-i ofere mamei Munteanu Vera împuternicirile privind perfectarea actelor de călătorie a copilului minor ***** pe teritoriul Republicii Moldova, cât și pe teritoriul României.

Adaugă că, copilul minor *****, născut la *****, are vârsta de 5 ani, respectiv, pentru a putea perfecta actele de stare civilă/călătorie, cât și a călători în afara țării, este necesar acordul ambilor părinți, la caz, invocând prevederile art. 54 alin. (2), (4), art. 27 din Constituția Republicii Moldova, art. 5 alin. (2) din Legea privind drepturile copilului, art. 1 alin. (2), (4), (6), art. 3 alin. (1)-(2) din Legea nr. 269-XIII din 09 noiembrie 1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, art. 10 alin. (2) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993.

Solicită admiterea cererii; determinarea locului de trai a copilului minor *****, născut la *****, împreună cu mama – Munteanu Vera; încasarea din contul lui Țațu Anatolii în beneficiul lui Munteanu Vera a pensiei de întreținere a copilului minor ***** în cuantum de 2500 lei lunar până la împlinirea vârstei de 18 ani; permiterea mamei Munteanu Vera de a perfecta toate actele de identitate și călătorie emise de autoritățile Republicii Moldova, cât și de autoritățile române, în privința minorului *****, fără acordul tatălui Țațu Anatolii; suplinirea acordului tatălui Țațu Anatolii pentru deplasarea copilului minor ***** în afara teritoriului Republicii Moldova și tuturor țărilor Uniunii Europene împreună cu mama Munteanu Vera fără acordul notarial al tatălui; încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a tuturor cheltuielilor de judecată suportate în cadrul cauzei civile.

Argumentele participanților la proces în cadrul ședinței de judecată

Reclamanta Munteanu Vera, fiind înștiințată legal despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședință de judecată nu s-a prezentat, însă prin cererea de chemare în judecată a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. Totodată, drepturile și interesele reclamantei Munteanu Vera, în cadrul procesului judiciar, au fost reprezentate de avocatul Chironachi Vladimir.

Reprezentantul reclamantei Munteanu Vera, avocatul Chironachi Vladimir, în ședință de judecată, a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea integrală a acesteia pe motivele de fapt și de drept invocate.

Pârâtul Țațu Anatolii, în ședință de judecată nu s-a prezentat, fiind înștiințat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, prin citare publică în săptămânalul juridic Dreptul nr. 18 (1045) din 23 mai 2025. (f.d. 44-49)

Reprezentantul intervenientului accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Cantemir din cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud, fiind înștiințat legal despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședință de judecată nu s-a prezentat, prin cererea depusă solicitând examinarea cauzei în lipsa sa (f.d. 39 verso), totodată, prezentând avizul-concluzie privind stabilirea domiciliului copilului minor nr. 46 din 05 mai 2025 (f.d. 39).

Aprecierea instanței de judecată

Analizând motivele acțiunii înaintate, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează spața, în raport cu considerentele ce vor fi redate în continuare, instanța de judecată conchide următoarele.

Prin prisma art. 6 CEDO și art. 241 din Codul de procedură civilă, întru asigurarea legalității și temeiniciei hotărârii, instanțele de judecată au obligația de a-și motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților și legile de care s-a călăuzit instanța.

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză, clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze că, judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate.

Instanța de judecată menţionează că, art. 6 din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Din textul art. 121 din Codul de procedură civilă, rezultă că, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. Din textul art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă rezultă că, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Articolul 130 alin. (1)-(3) din același cod reglementează că, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

În articolul 240 alin. alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă se oglindește că, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În cadrul examinării cauzei, s-a constatat că, în perioada anilor *****, reclamanta Munteanu Vera s-a aflat în relație de concubinaj cu pârâtul Țațu Anatolii.

Potrivit certificatului de naștere seria/nr. *****, emis la *****, de către *****, din relația de concubinaj a părților litigante a luat naștere copilul minor *****, născută la *****. (f.d. 11)

Referitor la cerința reclamantei Munteanu Vera privind stabilirea domiciliului copilului minor **, născută la *****, cu mama, reclamanta Munteanu Vera***, instanța reține prevederile art. 63 din Codul familiei, potrivit cărora, (1) În cazul când părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. (2) Dacă lipsește acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului

copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.).

Totodată, la examinarea acestei cereri instanța va ține cont de probele administrate de către participanții în proces, de condițiile concrete în care se educă copilul, de vârsta minorului, comportamentul părinților față de minor, de posibilitățile ambilor părinți de a crea condiții adecvate pentru educația copilului și dezvoltarea acestuia și interesul primordial al copilului față de drepturile și obligațiile acestora.

Ocrotirea de către stat şi societate a copilului constituite în Republica Moldova o preocupare politică, socială şi economică de prim ordin. Statul garantează fiecărui copil dreptul la un nivel de viaţă adecvată dezvoltării sale fizice, intelectuale, spirituale şi sociale.

Principiul interesului superior al copilului este impus inclusiv în legătură cu drepturile şi obligaţiile ce revin părinţilor copilului și acest principiu va prevala în toate demersurile şi deciziile care privesc copiii, întreprinse de autoritățile publice precum şi în cauzele soluționate de instanţele judecătoreşti.

La înfăptuirea actului de justiție în astfel de litigii, instanța se va baza pe probele prezentate de către părți și va reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată, reclamanta Munteanu Vera a solicitat stabilirea domiciliului copilului minor *****, născută la *****, cu ea.

În acest sens, urmează a fi reținut că, principiul interesului superior al copilului, reprezintă mesajul fundamental al Convenţiei cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Naţiunilor Unite la 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui este o obligaţie de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

Conform art. 3 alin. (1) din Convenţia cu privire la drepturile copilului, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Din conținutul cererii de chemare în judecată se constată că, reclamanta Munteanu Vera locuiește împreună cu copilul său *****, fapt reflectat și în avizul-concluzie nr. 46 din 05 mai 2025, emis de Structura Teritorială de Asistență Socială Cantemir din cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud. (f.d. 39)

Potrivit avizului-concluzie nr. 46 din 05 mai 2025, emis de Structura Teritorială de Asistență Socială Cantemir din cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud, autoritatea tutelară teritorială, în interesul superior al copilului, conform art. 63 din Codul familiei, a stabilit că, domiciliul copilului minor *****, născut la *****, urmează a fi stabilit cu mama Munteanu Vera, menționând că, Munteanu Vera și Țațu Anatolii au locuit în concubinaj, iar din această relație s-a născut copilul minor *****. După naşterea

copilului, Munteanu Vera și Țațu Anatolii s-au separat, iar copilul minor ***** a rămas la întreținerea mamei. Din spusele mamei, tatăl biologic nu contribuie la educația și instruirea minorului.

Reieșind din conținutul normei art. 63 din Codul familiei, cât și jurisprudența națională, la identificarea interesului copilului minor, în cazul stabilirii domiciliului la unul dintre părinți după divorț, urmează a fi luate în considerația următoarele criterii: vârsta copilului, posibilitățile părinților de a asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală și morală; atașamentul părinților față de minor, precum și a minorului față de părinți; grija manifestată de părinți față de copil în timpul conviețuirii și după despărțire.

La caz, se constată că, copilului minor a cărui domiciliu se solicită a fi determinat, are o vârstă fragedă, vârstă la care copilul nu poate conștientiza acțiunile sale, având nevoie de supraveghere, întreținere, dragoste și educație din partea părinților.

Instanța subliniază că, reclamanta Munteanu Vera are posibilitatea de a asigura o bună dezvoltare a copilului minor, or, de la momentul separării părinților, copilul a rămas la întreținerea mamei, care îl asigură cu toate cele necesare.

E de reținut că, tatăl și mama sunt figuri importante de atașament, care au rol decisiv în dezvoltarea emoțională și socială a copilului, atât timp cât calitatea interacțiunilor lor va condiționa calitatea relațiilor sociale. Interesul superior al copilului reclamă menținerea acestuia cât mai mult timp într-un mediu familial normal și echilibrat în prezența ambilor părinți pentru că riscul ruperii echilibrului sufletesc al acestuia este foarte mare odată cu încredințarea sa unuia sau altuia dintre părinți.

De aceea, după separarea părinților menținerea și încurajarea relației copilului cu părintele cu care minorul nu locuiește în mod statornic, devine vitală pentru dezvoltarea sa morală normală. Interesul superior al copilului, în general, este legat de posibilitatea de a putea accesa nelimitat pe ambii părinți pentru a putea dezvolta relații echilibrate și armonioase cu ambii părinți. Relațiile personale trebuie să se realizeze neîngrădit, restrângerea acestora fiind necesară numai în condiții deosebite pentru protejarea copilului. Cu referire la acest criteriu, în speță, se prezumă că, ambii părinți își iubesc copilului, dar un rol mai determinant în viața minorului îl are mama, care se ocupă cu întreținerea și educația acestuia.

La fel, se reține că, mama minorului, Munteanu Vera, are un rol mai important în viața acestuia, or după destrămarea de facto a familiei, copilul a rămas la întreținerea și la educația acesteia.

Prin urmare, reieșind din cumul probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, dar și având în vedere conținutul cererii de chemare în judecată și declarațiile participanților la proces depuse în cursul judecării cauzei, instanța conchide că, domiciliul copilului minor *****, născută la *****, urmează a fi stabilit cu mama acestuia, cu care minorul se află la moment, care *inter alia* este persoană cu care minorul are o legătură psihologică și emoțională mai strânsă.

Referitor la cerința reclamantei Munteanu Vera privind încasarea din contul pârâtului Țațu Anatolii a pensiei de întreținere pentru copilul minor **, în sumă de 2500 lei lunar***, instanța reține că, în conformitate cu art. 18 alin. (1) al Convenției internaționale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului şi

asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Potrivit art. 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

Conform art. 58 alin. (1) și (2) din Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat. Drepturile şi obligaţiile părinţilor, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obţinerii capacităţii depline de exerciţiu de către copil.

În temeiul art. 74 alin. (1)-(3) din Codul familiei, părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.

Potrivit art. 75 alin. (1)-(3) din Codul familiei, pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii. Cuantumul cotelor stabilite la alin. (1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, ţinându-se cont de starea materială şi familială a părinţilor, de alte circumstanţe importante. În cazul în care unii copii rămân cu un părinte, iar alţii – cu celălalt, pensia de întreţinere plătită în favoarea părintelui mai puţin asigurat se stabileşte într-o sumă bănească fixă, determinată conform art. 76.

Conform art. 76 alin. (1)-(2) din Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art. 75. Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanţa judecătorească, ţinându-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Reclamanta Munteanu Vera a solicitat încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor în cuantum de 2500 lei, plată lunară pentru până la atingerea majoratului de către copilului minor.

Instanța de judecată atestă că, cuantumul pensiei alimentare într-o sumă bănească fixă se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială și familială a părților și păstrându-se, pe cât este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Instanța de judecată menționează că, mărimea pensiei de întreținere a copilului minor trebuie să fie reală şi necesară.

În corespundere cu art. 2 al Legii nr. 152 din 05 iulie 2012 cu privire la minimul de existenţă, minimul de existenţă este un indicator ce reprezintă mărimea valorică a volumului minim de consum al bunurilor materiale şi a serviciilor pentru satisfacerea necesităţilor principale, menţinerea sănătăţii şi pentru susţinerea viabilităţii omului.

Potrivit art. 3 al aceleiași Legi, (1) În mărimea minimului de existenţă se includ: a) mărimea valorică a coşului alimentar; b) cheltuielile pentru procurarea mărfurilor industriale şi pentru achitarea serviciilor prestate populaţiei; c) mărimea primelor şi a contribuţiilor obligatorii. (2) Mărimea minimului de existenţă pentru o persoană se determină în lei pe fiecare lună.

În acest context, instanța de judecată ține cont de informația plasată de Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova pe site-ul www.statistica.md, conform căreia minimul de existență pentru un copil în vârstă de 1-6 ani, în mediul rural, în anul 2024, constituie în medie 2306,20 lei, sumă care urmează a fi divizată proporțional ambilor părinți.

Totodată, instanța de judecată reține că, potrivit Legii nr. 152 din 05 iulie 2012 cu privire la minimul de existenţă, minimul de existență nu prevede cheltuielile necesare pentru dezvoltarea copilului: procurarea cărților, frecventarea anumitor secții sportive sau de creație, etc. activități necesare creșterii și evoluării psihoemoționale echilibrate a copilului.

Așa cum nu este cunoscut faptul dacă pârâtul Țațu Anatolii este sau nu angajat în câmpul muncii, instanța de judecată ajunge la concluzia de a stabili cuantumul pensiei de întreținere a copilului minor, în conformitate cu art. 76 alin. (2) din Codul familie, în mărime fixă de 2500 /două mii cinci sute lei, 00 bani/ lunar, până la atingerea majoratului de către copilului minor, sumă solicitată de reclamanta Munteanu Vera.

În aceeași ordine de idei, instanța consideră oportun în cazul dat de a menționa și prevederile art. 27 alin. (2) din Convenţie, care prevede că, părinţilor şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.

Astfel, reglementările menţionate arată că, ambii părinţi au datoria de a compensa cheltuielile pentru întreţinerea copiilor minori.

Conform art. 98 alin. (2) din Codul familiei, pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanţa judecătorească.

Pe cale de consecință, în temeiul normelor legale relevate supra, pensia de întreținere urmează a fi încasată începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată de către reclamanta Munteanu Vera până la atingerea majoratului copilului minor *****, născută la *****.

Referitor la cerința reclamantei Munteanu Vera privind permiterea perfectării actelor de identitate și călătorie emise de autoritățile din Republica Moldova și România în privința minorului ** de către mamă fără acordul tatălui***, instanța de judecată ajunge la concluzia respingerii acestei pretenții.

Conform art. 1 al Legii nr. 273 din 09 noiembrie 1994 privind actele de identitate din sistemul naţional de paşapoarte, actele de identitate din sistemul naţional de paşapoarte sunt: toate tipurile de paşapoarte, de cărţi de identitate, de cărţi de rezidenţă, documentele

de călătorie ale apatrizilor (Convenţia privind statutul apatrizilor din 28 septembrie 1954), ale refugiaţilor (Convenţia cu privire la statutul refugiaţilor din 28 iulie 1951) şi ale beneficiarilor de protecţie umanitară. Pașapoartele, buletinele de identitate, permisele de ședere și documentele de călătorie se consideră proprietate de stat. Pașapoartele, buletinele de identitate, permisele de ședere și documentele de călătorie se întrebuințează în calitate de acte de identitate în condițiile prezentei legi și ale altor acte normative ce reglementează întrebuințarea lor.

Iar conform art. 4 alin. (1^3) al Legii nr. 273 din 09 noiembrie 1994 privind actele de identitate din sistemul naţional de paşapoarte, actele de identitate se eliberează în temeiul cererii depuse de către solicitant la autoritatea competentă în modul stabilit. Depunerea cererii de către alte persoane se admite în următoarele situații speciale: lit. a) în cazul minorului, inclusiv al celuia asupra căruia este instituită tutela sau curatela, în calitate de solicitant acționează reprezentantul legal al acestuia (unul dintre părinți, tutorele, curatorul), cu prezența obligatorie a persoanei reprezentate. În noțiunea de minor nu se încadrează persoanele care au dobândit capacitatea deplină de exercițiu pînă la împlinirea vârstei de 18 ani în condițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Codul civil al Republicii Moldova.

Potrivit art. 3 alin. (2) al Legii nr. 269 din 09 noiembrie 1994 cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova, copiilor şi persoanelor supuse măsurii de ocrotire judiciare sub forma tutelei li se eliberează pașaportul sau documentul de călătorie în temeiul cererii unuia dintre reprezentanţii lor legali.

Astfel, reieșind din norma art. 4 alin. (1^3) al Legii nr. 273 din 09 noiembrie 1994 privind actele de identitate din sistemul naţional de paşapoarte, art. 3 alin. (2) al Legii nr. 269 din 09 noiembrie 1994 cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova, pentru perfectarea actelor de identitate din sistemul naţional de paşapoarte copiilor este necesar doar cererea a unuia dintre părinți.

Respectiv, pentru perfectarea actelor de identitate și călătorie emise de autoritățile din Republica Moldova pe numele copilului minor ***** nu necesită acordul autentificat notarial al pârâtului Țațu Anatolii, tatăl minorului.

În continuare, instanța de judecată accentuează că, pentru perfectarea actelor românești, este esențială respectarea legislației române, inclusiv actele normative conexe. Or, perfectarea actelor de identitate româneşti pe numele copiilor minori ţine de cadrul legal al statului român, or perfectarea actelor de identitate ale altui stat ţine exclusiv de competenţa autoritățile de resort ale statului respectiv.

La caz, instanța de judecată reiterează că, reclamanta a solicitat perfectarea actelor de identitate românești pe numele copilului minor. Respectiv, nu este negat dreptul minorului și nici restricționat în vederea perfectării actelor de identitate ale statului român, însă trebuie urmată procedura legală impusă de acest stat.

De altfel, perfectarea actelor de identitate ale altui stat ţin de procedurile legale interne ale acestuia şi nu poate fi obligată autoritatea abilitată a altui stat de a permite perfectarea actelor statului respectiv pe numele minorului în lipsa acordului tatălui, în condiţiile în care la efectuarea unei astfel de proceduri aceasta se conduce în primul rând de prevederile legale naţionale care determină condiţiile de perfectare a actelor solicitate, în speță, ale statului român.

Instanța de judecată reiterează că, procedura de eliberare/perfectare a actelor de identitate româneşti este reglementată de cadrul legal al României şi nu al Republicii

Moldova, iar instanţa de judecată nu-şi poate atribui rolul şi nici impune autorităţilor statului român de a elibera actele de identitate.

Conform art. 12 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească soluţionează cauzele civile în temeiul Constituţiei Republicii Moldova, al tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte, al hotărârilor şi deciziilor Curţii Europene a Drepturilor Omului, al hotărârilor Curţii Constituţionale, al legilor organice şi ordinare, al hotărârilor Parlamentului, al decretelor Preşedintelui Republicii Moldova, al hotărârilor și ordonanţelor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorităţi administrative centrale şi ale autorităţilor administraţiei publice locale. În cazurile prevăzute de lege, instanţa aplică uzanţele dacă acestea nu contravin ordinii publice şi bunelor moravuri.

Iar potrivit art. 13 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la judecarea cauzelor civile, instanţa judecătorească aplică legislaţia unui alt stat în conformitate cu legea sau cu tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Astfel, instanța de judecată, prin prisma prevederilor art. 12 alin. (1), art. 13 alin. (1) din Codul de procedură civilă, notează că, în cauză nu a fost stabilit că Republica Moldova este parte a cadrului legal al României care reglementează procedura de perfectare şi eliberare a actelor de identitate româneşti, distinctă de cea a Republicii Moldova.

Conform art. 30 din Tratatul între România şi Republica Moldova cu privire la asistenţă juridică în materie civilă şi penală din 06 iulie 1996, în vigoare la 22 martie 1998, (1) Raporturile juridice dintre părinţi şi copii se stabilesc potrivit legii părţii contractante al cărei cetăţean este copilul. În cazul în care copilul domiciliază pe teritoriul celeilalte părţi contractante, poate fi aplicată legea acestei părţi, dacă este mai favorabilă intereselor copilului. (2) În privinţa dreptului de a hotărî asupra raporturilor juridice, prevederile art. 29 paragrafele 2 şi 3 se aplică în mod corespunzător.

Deşi Tratatul între România şi Republica Moldova reglementează asistenţă juridică în materie civilă, însă prin prisma acestuia nu poate fi obligat unul dintre statele parte la perfectarea actelor de identitate, în condiţiile în care eliberarea acestora ţine exclusiv de propriile reglementări legale şi presupune îndeplinirea anumitor cerinţe. Mai mult, însuși recurentul face referire la prevederile legale ale statului român.

Tot aici, instanța de judecată notează că, raporturile legate de documentarea cu acte de identitate româneşti a cetăţenilor României, inclusiv drepturile de care pot beneficia aceştia prin deţinerea actelor nominalizate, pot fi şi sunt reglementate de către autorităţile României.

Drept urmare, aplicarea prevederilor Legii nr. 248 din 20 iulie 2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, adoptată de Parlamentul României şi ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulaţii a cetăţenilor români în străinătate, aprobate prin Hotărârea Guvernului României nr. 94 din 26 ianuarie 2006, în sensul pretins de reclamantă, ține de autoritățile competente ale statului român, și nu pot fi substituite de autoritatea judecătorească din Republica Moldova.

Instanța de judecată mai notează că, obligația persoanelor de a urma și respecta procedurile unui alt stat în vederea obținerea actelor de identitate ale acestuia nu poate fi calificat ca fiind un impediment în realizarea/valorificarea dreptului enunțat.

Subsecvent, aspectele reliefate supra impun respingerea cerinței privind permiterea perfectării actelor de identitate și călătorie emise de autoritățile din Republica Moldova și România în privința minorului ***** de către mamă fără acordul tatălui.

Referitor la cerința reclamantei Munteanu Vera privind suplinirea acordului tatălui Țațu Anatolii pentru deplasarea copilului minor ** în afara teritoriului Republicii Moldova și tuturor țărilor UE, împreună cu mama Munteanu Vera, fără acordul notarial al tatălui***, instanța de judecată ajunge la concluzia respingerii acestei pretenții.

Conform art. 27 din Constituția Republicii Moldova, dreptul la libera circulaţie în ţară este garantat. Oricărui cetăţean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-şi stabili domiciliul sau reşedinţa în orice localitate din ţară, de a ieşi, de a emigra şi de a reveni în ţară.

În conformitate cu art. 1 alin. (2) din Legea cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova nr. 269-XIII din 09 noiembrie 1994, minorii au dreptul de a ieşi şi de a intra în Republica Moldova numai însoţiţi de unul dintre reprezentanţii lor legali sau de un însoţitor, desemnat prin declaraţie de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție. În declaraţie se indică scopul călătoriei, durata acesteia şi ţara de destinaţie.

Potrivit art. 1 alin. (4) din aceeași Lege, în cazul în care minorul își stabilește domiciliul în străinătate, este necesar consimţământul, exprimat prin declaraţie, al ambilor părinţi ale căror semnături se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție, iar în cazul altor reprezentanţi legali – consimţământul acestora, exprimat prin decizia autorităţii tutelare teritoriale.

Astfel, orice părinte, chiar şi în cazul în care este divorțat, poate călători de unul singur cu copilul peste hotare, fără a avea nevoie de o procură legalizată la notar din partea fostului soț. Legislaţia Republicii Moldova permite unuia din părinți să călătorească cu copilul minor, fără a deţine împuternicirea notarială din partea celui de-al doilea părinte. Acordul ambilor părinți este necesar doar în cazul în care minorul pleacă să domicilieze în străinătate.

Baza juridică care prevede condițiile la ieșirea şi intrarea în Republica Moldova este reglementată de Legea nr. 269 din 9 noiembrie 1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova. Prin urmare, reiese că doar în cazul în care minorul pleacă să domicilieze în străinătate este necesară declarația ambilor părinți.

În acțiunea înaintată, reclamanta Munteanu Vera a solicitat să fie suplinit acordul tatălui Țațu Anatolii pentru deplasarea copilului minor ***** în afara teritoriului Republicii Moldova și tuturor țărilor UE, împreună cu mama Munteanu Vera, fără acordul notarial al tatălui, care nici nu este necesar, la fiecare ieșire din țară.

Din aceste considerente, instanța de judecată a ajuns la concluzia respingerii cerinței privind suplinirea acordului tatălui pentru deplasarea copilului minor în afara teritoriului Republicii Moldova și tuturor țărilor UE, împreună cu mama, fără acordul notarial al tatălui.

În conformitate cu prevederile art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 83 din Codul de procedură civilă, (1) Taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile

sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. (2) În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr. 213/2023. (3) Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată, cererea reconvențională, cererea de intervenție principală, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești, precum și alte cereri prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023.

Potrivit art. 84 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanță, cât și în căile de atac, în temeiul legii. Taxa de timbru se achită în contul instanțelor de judecată și se gestionează în conformitate cu art. 43 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014. Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

În temeiul art. 85 alin. (1) din Codul de procedură civilă, scutirile de taxa de stat și/sau de taxa de timbru sunt prevăzute în pct. 1 al anexei nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213/2023.

Astfel, potrivit prevederile pct. 1.1.2. din Anexa nr. 2 a Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată reclamanții în acțiunile privind încasarea pensiei de întreținere.

Potrivit art. 94 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În conformitate art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Prin urmare, reieșind din faptul că, reclamanta a fost scutită prin lege de plata taxei de stat la înaintarea acțiunii în partea ce ține de încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor, iar pârâtul nu a invocat nici un motiv pentru scutirea sa, ținând cont că cerința privind încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor a fost admisă, instanța de judecată ajunge la concluzia de a încasa de la Țațu Anatolii în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1249,96 lei /una mie două sute patruzeci și nouă lei, 96 bani/, conform art. 87 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, care reglementează că, valoarea acţiunii se determină din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an – în acţiunile pentru plata pensiei de întreţinere.

Totodată, se încasează de la Țațu Anatolii în beneficiul lui Munteanu Vera cheltuielile de judecare a cauzei în sumă de 200,00 lei /două sute lei, 00 bani/ cu titlu de taxă de stat, achitată la momentul depunerii acțiunii, conform ordinului de încasare a numerarului nr. 27857576 din 20 mai 2024 (f.d. 15), și suma de 200,00 lei /două sute lei,

00 bani/ cu titlu de taxa de timbru, achitată la momentul depunerii acțiunii, conform ordinului de încasare a numerarului nr. 27857575 din 20 mai 2024 (f.d. 14).

În aceste circumstanțe, instanța de judecată investită cu examinarea litigiului deferit judecății nu pot găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanţei este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate în cadrul şedinţei de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziţia art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121-122 din Codul de procedură civilă, instanța reiterează că acțiunea reclamantei Munteanu Vera este parțial întemeiată și urmează a fi admisă în parte.

În conformitate cu prevederile art. 63, art. 75 din Codul familiei, art. 96, art. 236, art. 238-241, art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite în parte cererea de chemare în judecată depusă de Munteanu Vera către Țațu Anatolii, intervenient accesoriu ATAS Sud, STAS Cantemir cu privire la determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, de a permite mamei Munteanu Vera prefectarea actelor de identitate și călătorie emise de autoritățile din RM și România în privința minorului ***** fără acordul tatălui, suplinirea acordului tatălui Țațu Anatolii pentru deplasarea copilului minor ***** în afara teritoriului RM și tuturor țărilor UE, împreună cu mama Munteanu Vera, fără acordul notarial al tatălui și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se determină domiciliul copilului minor *****, IDNP *****, născut la ***** cu mama Munteanu Vera, IDNP *****.

Se încasează de la Țațu Anatolii, IDNP *****, în beneficiul lui Munteanu Vera, IDNP *****, pensie de întreținere a copilului minor *****, IDNP *****, născut la ***** în cuantum de **2500,00 lei /două mii cinci sute lei, 00 bani**/, lunar, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată 30 mai 2024 până la atingerea majoratului de către fiecare copil minor în parte.

În conformitate cu pct. 67 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 39 din 14 octombrie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 15 alin. (2) lit. d) și 38 alin. (4) lit. f) din Codul de executare al Republicii Moldova, prezenta hotărâre privind încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor, urmează a fi executată imediat, la expirarea termenului de 15 zile din data pronunțării.

Se încasează de la Țațu Anatolii, IDNP ***** în beneficiul statului taxa de stat în mărime de **1249,96 lei /una mie două sute patruzeci și nouă lei, 96 bani/**, conform art. 87 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, care reglementează că în acțiunile pentru plata pensiei de întreținere, valoarea acțiunii se determină din suma totală a obligațiilor de plată pe un an.

Se încasează de la Țațu Anatolii, IDNP ***** în beneficiul lui Munteanu Vera, IDNP ***** cheltuielile de judecare a cauzei în sumă de **200,00 lei (două sute)** cu titlu de taxă de timbru și suma de **200,00 lei (două sute)** cu titlu de taxă de stat.

În rest acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud, sediul central Cahul în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Aliona Sârbu**